

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5Csr/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7617218278
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Hiščáková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7617218278.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňou JUDr. Denisou Hiščákovou, v spore žalobcu: A. D., E.. XX.X.XXXX, I. S. E. K., R. XX/X, právne zastúpeného JUDr. Michalom Michalovčíkom, advokátom, Košice-Staré Mesto, Pri jazdiarni 1 proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 35724803, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Zrušuje sa rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava zo dňa 31.8.2017 sp. zn. SRSAspA 08032/15.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 21.12.2017 doručenu tunajšiemu súdu dňa 22.12.2017 sa žalobca domáhal voči žalovanému zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zo dňa 31.08.2017, sp. zn. SRSAspA 08032/15 (ďalej iba ako „Rozhodcovský rozsudok“) a náhrady trov konania.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že rozhodcovský rozsudok mu bol doručený dňa 25.09.2017. Predmetným rozsudkom rozhodcovský súd vyhovel návrhu žalovaného na začatie konania zo dňa 18.11.2015 a zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy 715,56 Eur, úroku z omeškania vo výške 45,49 Eur, úroku z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 348,32 Eur od 20.09.2005 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 291,04 Eur od 20.10.2005 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 6 % ročne zo sumy 71,21 Eur od 26.09.2005 do zaplatenia, trov rozhodcovského konania pozostávajúcich z poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 52,92 Eur a trov právneho zastúpenia žalobcu vo výške 143,62 Eur, všetko spoločne v mesačných splátkach vo výške 25 Eur pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Vo zvyšnej časti bol návrh na začatie konania zo dňa 18.11.2015 zamietnutý.

2.1. Žalobca uviedol, že napáda všetky výroky rozhodcovského rozsudku, a to z dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. e), g), i), j) a l) Zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej iba ako „ZoSRK“), predovšetkým z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, ďalej z dôvodu, že v konaní nebol správne zistený skutkový stav, stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom a rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na ustanovenie § 28 ods. 6 ZoSRK, podľa ktorého

je stály rozhodcovský súd povinný aj bez návrhu spotrebiteľa preskúmať, či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa a je tiež povinný prihliadať aj na iné dôvody neplatnosti právneho úkonu, na ktoré by súd prihliadal aj bez návrhu. Rozhodcovský súd však tieto svoje povinnosti absolútne opomenul a záujmy žalobcu ako spotrebiteľa boli rozhodcovským rozsudkom prinajmenšom nepovšimnuté.

2.2. Ďalej uviedol, že žalovaný založil právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž konať a rozhodovať v sporoch medzi žalobcom a žalovaným na základe rozhodcovskej zmluvy - rozhodcovskej doložky uzatvorenej v rámci Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 28.09.2010 (ďalej aj iba ako „Dohoda o uznaní záväzku“ alebo tiež iba ako „Dohoda“), ktorá je nepochybne formulárovou, štandardizovanou zmluvou a bola vopred naformulovaná. Rozhodcovská zmluva tak nebola individuálne dojednaná. Miesto rozhodcovského konania si rovnako jednostranne stanovil žalovaný ako dodávateľ. Rozhodcovská zmluva od počiatku smeruje k tomu, aby všetky spory týkajúce sa vzťahu medzi žalobcom a žalovaným boli riešenie výlučne v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom, podľa výberu dodávateľa, pričom možnosť voľby medzi všeobecným súdom a rozhodcovským súdom je len iluzórna. Rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, pričom spotrebiteľ sa mu musí nezvratne podrobiť a tak riešiť svoj spor pred rozhodcovským súdom a rozhodcom, ktorý je pre spotrebiteľa nepredvídateľný. Taktiež pravidlá rozhodcovského konania sú nedostatočne transparentné pre priemerný subjekt práva. Spotrebiteľská vec je subjektívne ako aj objektívne nearbitrabilná a túto skutočnosť dodávateľ v spotrebiteľskej zmluve dostatočne nezohľadnil. Rozhodcovská zmluva je neprijateľná v zmysle § 53 ods. 1, ods. 4, písm. r) Občianskeho zákonníka a v spojení s § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je táto ako zmluvná podmienka neplatná. Neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom. Nekalosť rozhodcovskej zmluvy vyplýva tiež z veľkej vzdialenosti a z nutnosti podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, ak skôr začne konanie pred rozhodcom, čo sa fakticky za netransparentných podmienok stalo. Ak je rozhodcovská zmluva neprijateľná, a teda neplatná (paakt), ide o rovnaký stav ako keby rozhodcovská zmluva neexistovala. V tomto smere poukázala napríklad na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.03.2012, sp. zn. 6 Cdo 1/2012, Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.03.2013, sp. zn. 6 Cdo 3/2013. Rozhodcovská zmluva je podľa žalobcu tiež neplatná z dôvodu, že je neurčitým a nezrozumiteľným právnym úkonom v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko o.i. neobsahuje presnú špecifikáciu sporov riešených v rozhodcovskom konaní a tiež vymenúva viacero rozhodcovských súdov príslušných na konanie v rozhodcovskom konaní, z ktorých nie je jasné, ktorý konkrétny rozhodcovský súd bude prípadnú vec v rozhodcovskom konaní prejednávať.

2.3. Žalobca v žalobe vo vzťahu k predmetu rozhodcovského konania uviedol, že žalovaný sa domáha uhradenia pohľadávok vyúčtovaných faktúrami, ktoré boli splatné v období od 18.07.2005 do 19.10.2005, teda pohľadávok, ktoré boli premičané. Dohoda o uznaní záväzku je formulárovou, štandardizovanou zmluvou, ktorú vopred pripravil žalovaný a obsah tejto žalobca nemal možnosť nijako ovplyvniť. Tento formulár obsahuje jednostranný právny úkon uznania záväzku a dvojstranné právne úkony pri dohode o splátkach záväzku a dohode o uzatvorení rozhodcovskej doložky. Vzhľadom k predformulovanému obsahu Dohody o uznaní záväzku možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jej obsahu. V Dohode absentuje čo i len vyhlásenie dlžníka o jeho vedomosti, že dlh bol ku dňu jej uzatvorenia premičaný. Dôkazné bremeno preukázať vedomosť dlžníka o premičaní dlhu je však na veriteľovi, pričom tento v rozhodcovskom konaní tak neučinil. V tejto súvislosti žalobca poukázal napr. na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.09.2014, sp. zn. 16Co/256/2014, Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.04.2014, sp. zn. 19Vo/815/2013, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 25.03.2010, sp. zn. 1Cdo/197/2009. Samotné uzatváranie obdobných dohôd o uznaní záväzkov za predpokladu, že sa jedná o premičané záväzky, pričom do takýchto dohôd sú inkorporované jednostranne rozhodcovské doložky, považuje tiež za nekalé obchodné praktiky zo strany žalovaného v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

3. Žalobca spolu so žalobou predložil ako listinné dôkazy:

- Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku podpísanú sporovými stranami dňa 28.9.2010,

- Rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa domáha vrátane návrhu žalovaného na začatie rozhodcovského konania a doručenky preukazujúcej doručenie rozhodcovského rozsudku.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení sa k žalobe zo dňa 19.3.2018 uviedol, že s podanou žalobou nesúhlasí, nakoľko má za to, že nie sú splnené dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 ZoSRK, nakoľko ich splnenie žalobca nijakým spôsobom nepreukázal. Navrhol preto žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

4.1. Vo vyjadrení žalovaný ďalej uviedol, že jeho právny predchodca a žalobca uzatvorili dňa 13.05.2005 Zmluvu o pripojení (ďalej len „Zmluva“), ktorej predmetom bolo poskytovanie telekomunikačných služieb, za ktoré sa zaviazal žalobca uhradiť dojednanú cenu. Výsledkom mimosúdnych rokovaní bola vôľa a ochota dlžníka (žalobcu) predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v jeho možnostiach pohľadávku uhradiť v celosti. Keďže žalovaný (veriteľ) nemal v úmysle zbytočne navyšovať pohľadávku o trovy súdneho, prípadne exekučného konania a žalobca (dlžník) predmetnú pohľadávku čo do dôvodu a výšky uznával, poskytol mu žalovaný ešte možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach a uzavrel Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Žalovaný mal možnosť prezrieť si jednotlivé dokumenty, oboznámiť sa s nimi a podľa svojej vôle tieto dokumenty vyplniť v prípade, že s ich obsahom súhlasí. Žalobca Dohodu o uznaní záväzku vyplnil a podpísal dňa 28.09.2010. Podpisom Dohody žalobca uznal záväzok uvedený v bode 2 a podpisom rozhodcovskej doložky súhlasil, aby sa predmetná vec prejedнала pred príslušným rozhodcovským súdom. Žalobca mal právo odmietnuť Dohodu o uznaní záväzku, avšak návrh prijal. Žalobca mal možnosť výberu a nebol ničím nútený, podpis Dohody nebol podmienený podpisom iných dokladov, napr. poskytnutím úveru, vyplatením peňažných prostriedkov. Zo samotného znenia rozhodcovskej zmluvy, ktorá nie je obsahovo obsiřna, vyplýva právo žalobcu jednak na výber rozhodcovského súdu, možnosť odstúpenia od rozhodcovskej doložky a v neposlednom rade aj možnosť odmietnutia rozhodcovského konania. Z uvedeného dôvodu nemožno rozhodcovskú doložku považovať za neprijateľnú podmienku. Uzavretie Dohody o uznaní záväzku nie je časovo limitované a teda podľa názoru žalovaného mal žalobca dostatok času, aby si jednotlivé dokumenty prezrel. Žalovaný sa podpisom Dohody o uznaní záväzku snažil umožniť žalobcovi uhradiť svoj dlh bez navýšenia trov konania. Obsah Dohody o uznaní záväzku bol dodávateľom (žalovaným) síce vopred pripravený, čo však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť. Rozhodcovská doložka neobsahovala žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, štandardným spôsobom vysvetlila podstatu rozhodcovského konania a dala možnosť výberu spotrebiteľovi rozhodcovskú zmluvu podpísať, resp. nepodpísať. Nakoľko žalobca doposiaľ nepreukázal, že bol predmetnú rozhodcovskú zmluvu nútený podpísať, má žalovaný za to, že rozhodcovská doložka je platná a neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto rozhodcovskej doložky vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacu podmienku tejto rozhodcovskej doložky. Ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu. V súvislosti s uvádzaným vyjadrením žalovaný poukázal na rozhodnutia niektorých súdov, konkrétne Uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.01.2016, sp. zn. 9CoE/265/2015, Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoE/372/2013 zo dňa 21.11.2013, Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 41CoSr/4/2017-190 zo dňa 29.11.2017, Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Csr/7/2016 zo dňa 29.06.2017, Rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 16.10.2017, sp. zn. 8Csr/1/2017, či Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 14.09.2017, sp. zn. 20Csr/1/2017.

4.2. Žalovaný citoval ustanovenie § 73 ods. 8 ZoSRK, podľa ktorého ak na základe rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015 nie je založená právomoc nástupníckeho stáleho rozhodcovského súdu podľa odseku 5, bude spor rozhodovať stály rozhodcovský súd podľa tohto zákona, ktorý vyberie spotrebiteľ, ak rozhodcovské konanie písomne aj bez uvedenia dôvodu neodmietne; na tento účel dodávateľ pred podaním žaloby písomne vyzve spotrebiteľa, aby zo zoznamu vedeného ministerstvom označil stály rozhodcovský súd podľa tohto zákona alebo aby rozhodcovské konanie odmietol písomným oznámením dodávateľovi, a poučí ho o tom, že inak môže stály rozhodcovský súd vybrať dodávateľ. Ak spotrebiteľ do 30 dní od doručenia výzvy stály rozhodcovský súd neoznačí alebo rozhodcovské konanie neodmietne, vyberie stály rozhodcovský súd dodávateľ tak, aby bola zachovaná dostupnosť

stáleho rozhodcovského súdu pre spotrebiteľa podľa § 34 ods. 8, a výber stáleho rozhodcovského súdu oznámi dodávateľ spotrebiteľovi písomne; lehota spotrebiteľovi nezačne plynúť skôr, ako spotrebiteľ bude môcť označiť stály rozhodcovský súd z aspoň dvoch stálych rozhodcovských súdov zapísaných v zozname stálych rozhodcovských súdov. Označenie stáleho rozhodcovského súdu spotrebiteľom alebo jeho výber dodávateľom má účinky založenia právomoci stáleho rozhodcovského súdu podľa tohto zákona a odmietnutie rozhodcovského konania má účinky zániku rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015. Žalobca bol v zmysle citovaného zákonného ustanovenia vyzvaný na označenie Stáleho rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený rozhodovať prípadný súdny spor, a to podaním zo dňa 09.09.2015. Nakoľko žalobca na predmetnú výzvu nereagoval, žalovaný podaním zo dňa 03.11.2015 oznámil žalobcovi výber Stáleho rozhodcovského súdu. V danom prípade, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, nemožno mať pochybnosti o platnosti Rozhodcovskej doložky a o právomoci a príslušnosti rozhodcovského súdu na rozhodnutie o uplatnenom nároku. Taktiež nie je možné mať pochybnosť o jej súlade s dobrými mravmi, a preto sa žalovaný v žiadnom bode nestotožňuje s názorom žalobcu. Žalovaný zastáva názor, že žalobca po tom, čo sa oboznámil s obsahom Rozhodcovskej doložky svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Pokiaľ žalobca odvodzuje neplatnosť Rozhodcovskej zmluvy z titulu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky, žalovaný zastáva názor, že Rozhodcovskú zmluvu nemožno považovať za neprijateľnú podmienku ani podľa smernice Rady 93/13/EHS. Porovnaním originálnej verzie smernice Rady 93/13/EHS so slovenským a českým jazykovým prekladom dospel žalovaný k názoru, že slovenský preklad Prílohy tejto smernice v bode 1, písm. q/ (neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou) nevyjadruje rovnaký význam ako originálne znenie. V porovnaní s ostatnými jazykovými verziami sa ako správny preklad javí podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory výhradne arbitrážou, na ktorú sa nevzťahujú ustanovenia právnych predpisov (...). Z vyššie citovaného ustanovenia Smernice Rady 93/13/EHS je zrejmé, že jej cieľom nie je zakázať rozhodcovské doložky (analogicky aj rozhodcovské zmluvy) uzavreté so spotrebiteľmi, za neprípustné totiž považuje len tie ustanovenia, ktoré nútia spotrebiteľov domáhať sa svojich nárokov voči dodávateľovi výlučne v rozhodcovskom konaní neupravenom právnymi predpismi. Na rozdiel od slovenských súdov, nemecký Spolkový najvyšší súd (BGH) zastáva názor, že ak sa na prejednávajúcu vec rozhodcovským súdom vzťahujú vnútroštátne právne predpisy o rozhodcovskom konaní a nejde teda o vec prejednávajúcu na základe ekvity, ale o aprobeovaný a zákonom upravený systém rozhodcovského konania, potom je takýto postup v súlade s úniou právom (rozsudok BGH, sp. zn. III ZR 256/03, zo dňa 13/1/2005). Zároveň je potrebné poukázať na fakt, že § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, a rovnako aj ust. písm. q) prílohy 1 Smernice Rady 93/13/EHS) nehovorí nič o právach a povinnostiach dodávateľa a spôsobe uplatňovania jeho práv, a teda neobmedzuje dodávateľa v tom, aby v súlade s dojednanou rozhodcovskou doložkou predkladal spory so spotrebiteľom, v ktorých je aktívne legitimovaný dodávateľ, rozhodcovskému súdu určenému v doložke. Tento záver podporuje tiež porovnanie textu príslušného ustanovenia Novely (z.č. 568/2007 Z.z.) s autentickými textami smernice Rady c. 93/13/ES zo dňa 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“) v anglickom, nemeckom a francúzskom jazyku... (Magál, M. -Kubina, P.: Rozhodcovské doložky v spotrebiteľských zmluvách. Justičná revue, 60, 2008, c. 4, s. 616-627). Zákonodarca teda v zmysle uvedeného zabezpečil ochranu spotrebiteľovi v tom, že mu umožnil širšie oprávnenie rozhodnúť sa, či bude spor voči dodávateľovi riešiť v rozhodcovskom konaní alebo v občianskoprávnom v zmysle OSP resp. CSP. Jedná sa teda o aktívnu vecnú legitimáciu na strane spotrebiteľa, pričom dojednaná rozhodcovská doložka, resp. rozhodcovská zmluva nijako neobmedzuje povinného v uplatňovaní jeho práv. Žalovaný je toho názoru, že zákonodarca nekoncepcoval konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku založené na ustanovení § 45 ods. 1 ZoSRK ako odvolacie konanie, ale ako mimoriadny inštitút nápravy excesov, ktoré mohli vzniknúť v rámci rozhodcovského konania. Uvedené potvrdzujú aj dôvody na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 ZoSRK.

5. Žalovaný súčasne s vyjadrením sa k žalobe predložil ako listinné dôkazy:

- Zmluvu o pripojení uzavretú medzi jeho právnym predchodcom a žalobcom vrátane kúpnej zmluvy (predaj koncového zariadenia) a Dodatok k Zmluve o pripojení, všetko z roku 2005 (číslo zákazníka: 1159848501),

- Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku podpísanú sporovými stranami dňa 28.9.2010 (totožnú s Dohodou už skôr predloženou žalobcom),
- Výzvu žalovaného žalobcovi na označenie stáleho rozhodcovského súdu (splnenie si povinnosti dodávateľa v zmysle § 73 ods. 8 ZoSRK a upozornenie na výšku nesplatenej pohľadávky a výzvu na jej úhradu, všetko zo dňa 9.9.2015, spolu s podacím hárkom preukazujúcim odoslanie týchto listín žalobcovi dňa 9.9.2015 a doručenkou preukazujúcou ich prevzatie žalobcom dňa 21.9.2015,
- Pokus žalovaného o zmier so žalobcom zo dňa 3.11.2015 a Oznamenie o výbere stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 3.11.2015 s podacím hárkom preukazujúcim odoslanie týchto listín žalobcovi dňa 4.11.2015,

6. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril písomne podaním doručeným súdu dňa 3.5.2018 (replika). Uviedol, že pokiaľ žalovaný poukazuje najmä na to, že žalobca mal právo návrh Dohody o uznaní záväzku, ktorej súčasťou je aj rozhodcovská doložka odmietnuť, tak takéto tvrdenia považuje za ničím nepodložené a zavádzajúce. Nepochybne, pokiaľ by žalobca využil právo odmietnuť podpis návrhu Dohody o uznaní záväzku, nemohol by sa ani žalovaný domáhať vydania rozhodcovského rozsudku na rozhodcovskom súde. Faktom však ale zostáva, že Dohodu o uznaní záväzku žalobca podpísal, pričom tomu tak bolo nie kvôli rozhodcovskej doložke, ale kvôli splátkam dlhu. Vôľou žalobcu nebola dohoda so žalovaným o rozhodcovskom konaní. Žalobca nemal ani len reálnu možnosť rozhodcovskú doložku odmietnuť, nakoľko táto v dôsledku použitia nekalej obchodnej praxe žalovaného bola neoddeliteľnou súčasťou Dohody o uznaní záväzku ako formulárovej zmluvy. V tejto súvislosti žalobca poukázala na Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.04.2014, sp. zn. 19Co/815/2013. Žalobca takisto nevedel o tom, že dlh voči žalovanému, ktorý podľa formulárovej Dohody o uznaní záväzku mal byť vo výške istiny 907,74 Eur a príslušenstva vo výške 149,37 Eur, je už premlčaný. Pokiaľ ide o Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky sa už ustálila v názore, že ide o formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok odporcovi vo forme povolenia splátok dlhu, ktorého skrytým cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a pristúpenie k záväzku, a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie žalobného nároku. Z textu Dohody je zrejmé, že ide o formulár, ktorý navrhovateľ používa (sú v ňom vopred preformulované jeho údaje) vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov (údaje o dlžníkoch a jednotlivých záväzkoch sú následne dopisované do formulára rukou). Uznanie záväzku je tak cieľ sledovaný navrhovateľom a nie žalovaným spotrebiteľom, keďže ide o preformulované tlačivo a dlžník pri uzatváraní takejto dohody nemôže jeho obsah ovplyvniť. Rovnako aj v tejto súvislosti poukázal na Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 10.04.2014, sp. zn. 19Co/815/2013. Ustanovenie Dohody o uznaní záväzku, ktoré je zároveň súčasťou rozhodcovskej doložky, pričom jeho obsahom je rozvázovacia podmienka rozhodcovskej doložky, považuje žalobca rovnako za právne irelevantné, predovšetkým z dôvodu neplatnosti celej rozhodcovskej doložky a teda aj toto ustanovenie považuje za neplatné. Navyše, naplnenie rozvázovacej podmienky je prakticky vylúčené, pretože v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, takáto úprava sa nepoužije. Toto je značne zvýhodňujúce veriteľa, resp. dodávateľa vo vzťahu k dlžníkovi, resp. spotrebiteľovi, a teda v hrubej nerovnováhe v neprospech spotrebiteľa, keďže situácia a okolnosti vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom predpokladajú výlučne len možnosť dodávateľa podať žalobu na rozhodcovský súd a taktó aj vylúčiť naplnenie rozvázovacej podmienky. Len dodávateľ má z povahy rozhodcovského konania (uplatnenie pohľadávky voči dlžníkovi) prakticky možnosť podať žalobcu na rozhodcovský súd. Takéto ustanovenie hoci de iure počíta aj s možnosťou podať žalobu na všeobecný súd (bez pochyb toto právo vylúčené ani nemôže byť), de facto počíta s tým, že k realizácii takéhoto práva zo strany spotrebiteľa prakticky nedôjde.

7. Žalovaný sa k replike žalobcu v súdom poskytnutej lehote nevyjadril.

8. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právnych zástupcov sporových strán, ktorí sa pojednávania aj zúčastnili. Obe strany zotrvali na svojich doterajších písomných vyjadreniach vo veci. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so stranami preloženými listinnými dôkazmi. Strany iné návrhy na dokazovanie nemali. Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovné:

9. Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom v Bratislave, rozhodcovským rozsudkom zo dňa 31.08.2017, sp. zn. SRSAspA 08032/15, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 25.09.2017, rozhodol o návrhu žalovaného tak, ako je to uvedené v bode 2. odôvodnenia tohto rozsudku. V odôvodnení rozhodcovského rozsudku rozhodcovský súd konštatoval, že mal za preukázané, že dňa 13.5.2005 došlo medzi právnym predchodcom žalobcu (spoločnosť Slovak Telekom, a.s.) a žalovaným

(A. D.) k vzniku záväzkového vzťahu na základe Zmluvy o pripojení č. 9900388275, v zmysle ktorej boli žalovanému poskytnuté telekomunikačné služby, ktoré predchodca žalobcu žalovanému vyúčtoval v jednotlivých faktúrach. Žalovaný právne predchodcovi žalobcu ním poskytnuté služby neuhradil riadne a včas. Za preukázané mal rozhodcovský súd aj postúpenie pohľadávky spoločnosti Slovak Telekom, a.s, ktorá je predmetom rozhodcovského konania na žalobcu, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 4.7.2007. Rozhodcovský súd mal za preukázané aj uzatvorenie Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku dňa 28.9.2010 medzi žalobcom a žalovaným, ktorej predmetom bolo uznanie dlhu zo strany žalovaného a dohoda na jej úhrade. Takáto uznanie záväzku žalovaným rozhodcovský súd vyhodnotil ako riadne, čo do dôvodu a výšky, teda do istiny vo výške 901,74 Eur s príslušenstvom a nákladov inkasného konania vo výške 149,37 Eur. Mal za to, že uznaný dlh vo výške 901,74 Eur predstavoval záväzok vyplývajúci z faktúry č. 119000035001 v zostatkovej výške 262,38 Eur splatnej dňa 19.8.2005, z faktúry č. 13600096351 vo výške 348,32 Eur splatnej dňa 19.9.2005 a z faktúry č. 128000124056 vo výške 291,04 Eur splatnej dňa 19.10.2005. K samotnému uznaniu dlhu žalovaným rozhodcovský súd uviedol, že uznať možno aj premlčaný dlh a takéto uznanie zakladá plynutie novej premlčacej doby bez ohľadu na to, či dlžník o premlčaní vedel alebo nevedel. Rozhodcovský súd mal za to, že z obsahu Dohody dostatočne určito vyplýva dôvod vzniku uznaného dlhu, ako aj výška dlhu a skutočnosť, že dlžník mal vedomosť o premlčaní uznaného dlhu a s tým spojených právnych dôsledkoch. Rozhodcovský súd bol toho názoru, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť absolútna.

10. Dňa 28.9.2010 bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá Dohoda o uznaní splátkového kalendára a uznaní záväzku. Dohoda má predtlačenú formu, dopisované do nej boli osobné údaje dlžníka (žalobcu), uznaný záväzok, výška dohodnutých splátok, dátum splátky v mesiaci a dátum prvej splátky, miesto a dátum podpisu Dohody. Podľa bodu 2. predmetnej Dohody žalovaný uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý mu vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Slovak Telecom, a.s., č. zmluvy / číslo zákazníka: 1159848500-01 zo dňa (neuvedené) s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 901,74 Eur, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 149,37 Eur. Podľa bodu 3. Dohody, sa žalobca zaviazal splatiť svoj záväzok voči veriteľovi v mesačných splátkach vo výške 22,16 Eur splatných v 18 deň. v mesiaci počnúc od 18.10.2010. Súčasťou bodu 3. Dohody je aj predtlačený text, že žalovaný vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Bod 4. Dohody obsahuje Rozhodcovskú doložku, ktorá má celú formu predtlačeného textu. Podľa tejto Rozhodcovskej doložky sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto dohody vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom v Bratislave, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, alebo b) pred Rozhodcovským súdom zriadeným pri Slovenskej hospodárskej komore, s.r.o. so sídlom Košice jediným rozhodcom ustanoveným predsedom rozhodcovského súdu, a to v súlade so štatútom a rokovacím poriadkom rozhodcovského súdu alebo c) pred príslušným súdom Slovenskej republiky ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (O.s.p.). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto dohody vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovaciú podmienku tejto rozhodcovskej doložky. Ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.

11. Právny vzťah, z ktorého vznikol záväzok žalobcu, ktorý bol predmetom Dohody o uznaní, ako aj následne predmetom rozhodcovského konania, mal súd preukázaný žalovaným predloženými listinnými dôkazmi. Rovnako mal súd preukázané aj splnenie si povinnosti žalovaného v zmysle ustanovenia § 73 ods. 8 ZoSRK. Uvedené skutočnosti žalobca nenamietal, preto boli súdom považované za nesporné.

12. Spornou skutočnosťou bola existencia či neexistencia zákonných dôvodov zrušenia rozhodcovského rozsudku a v tejto súvislosti najmä otázka platnosti rozhodcovskej doložky, na základe ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc a rozhodol o návrhu žalovaného napadnutým rozhodcovským rozsudkom.

13. Podľa § 46 ods. 1 ZoSRK, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Podľa § 46 ods. 3 ZoSRK, súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

15. Podľa § 46 ods. 1 ZoSRK, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

16. Podľa § 73 ods. 3 ZoSRK, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1.1.2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

17. Podľa § 73 ods. 4 ZoSRK, na základe rozhodcovskej zmluvy uzavretej pred 1. januárom 2015 môže spor spĺňajúci podmienky podľa tohto zákona po 1. januári 2015 rozhodovať len rozhodca v konaní pred stálym rozhodcovským súdom, ktorí spĺňajú podmienky podľa tohto zákona.

18. Podľa § 28 ods. 6 ZoSRK, stály rozhodcovský súd je povinný aj bez návrhu spotrebiteľa preskúmať, či vymáhaný nárok nie je založený na neprijateľnej zmluvnej podmienke alebo na zmluvnom dojednaní, ktoré je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Stály rozhodcovský súd je povinný prihliadať aj na iné dôvody neplatnosti právneho úkonu, na ktoré by súd prihliadal aj bez návrhu.

19. Podľa § 3 ods. 1 Zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy (ďalej iba ako „ZoRK“), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými

stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

20. Podľa § 4 ods. 1, ods. 2 vety prvej ZoRK, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

21. Podľa § 5 ods. 2 ZoRK, ak je súčasťou inak neplatnej zmluvy rozhodcovská doložka, tá je neplatná len vtedy, ak sa na ňu vzťahuje dôvod neplatnosti zmluvy.

22. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

23. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Dohody o uznaní záväzku a rozhodcovskej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Dohody o uznaní záväzku a rozhodcovskej zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

26. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Dohody o uznaní záväzku a rozhodcovskej zmluvy, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

27. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia Dohody o uznaní záväzku a rozhodcovskej zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Zo Zmluvy o pripojení, ako aj s ňou súvisiacou Dohodou o uznaní záväzku a postavenia zmluvných strán pri ich uzavretí, mal súd za to, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľsko-právnym a nárok uplatnený žalobcom posúdil v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Konanie pred rozhodcovským súdom tak súd posudzoval podľa ZoSRK, pričom samotnú rozhodcovskú zmluvu posudzoval podľa predpisov účinných v čase jej uzavretia.

29. Základným žalobcom uvádzaným dôvodom, na základe ktorého sa domáha zrušenia Rozhodcovského rozsudku, je neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, pričom otázka platnosti rozhodcovskej zmluvy je otázkou, ktorú súd v tomto druhu konania skúma vždy ex offio (§ 45 ods. 3 ZoSRK).

30. V prejednávanej príhode má rozhodcovská zmluva formu rozhodcovskej doložky, ktorá je súčasťou dokumentu podpísaného stranami sporu dňa 28.9.2010, označeného ako Dohoda o uzavretí

splátkového kalendára a uznaní záväzku. Nepochybne ide o formulárový dokument pripravený vopred žalovaným.

31. Pre platnosť uznania záväzku je potrebné, aby toto obsahovalo všetky zákonom vyžadované náležitosti. Len samotné splnenie týchto náležitostí však ešte nerobí z právneho úkonu uznávacie vyhlásenie, pokiaľ nie je podložené aj vôľou konajúcej osoby smerujúcou k vzniku práv či povinností vyplývajúcich z § 110 ods. 1, prípadne z § 558 Občianskeho zákonníka (viď napr. rozsudok NS ČR sp. zn. 33 Odp/501/2004, rozsudok Krajského súdu Bratislava sp.zn. 9Co/659/2013 zo dňa 21.4.2016). V predmetnej veci je nesporné, že žalobca mal uznať už premlčaný dlh. Súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že sa tak malo stať prostredníctvom formulárového tlačiva predloženého žalobcovi žalovaným, ktorého obsah žalobca nemohol nijako ovplyvniť. Súdu je pritom z jeho úradnej činnosti známe, že žalovaný tento formulár používal opakovane, vo vzťahu k neurčenému množstvu dlžníkov. Z predmetného tlačiva (Dohody) nevyplýva, že by mal žalobca možnosť rozhodcovskú doložku ako jeho súčasť odmietnuť, ani to, že by mal možnosť voľby, či ju prijíma alebo nie. Rozhodcovská doložka tak nebola individuálne dojednaná a žalovaný v konaní opak nepreukázal. Formulácia rozhodcovskej doložky ja taká, že v prípade začatia rozhodcovského konania zo strany dodávateľa, je spotrebiteľ nútený sa mu podrobiť a nemá možnosť výberu medzi rozhodcovským konaním a konaním pred všeobecným súdom. Predmetná rozhodcovská doložka je z tohto pohľadu neprijateľnou zmluvnou podmienkou a ako taká je neplatná. Následný postup žalovaného v zmysle § 73 ods. 8 ZoSRK nie je spôsobilý túto skutočnosť napraviť.

32. Z vyjadrenia žalobcu, ako aj z okolností, že Dohoda bola podpísaná veriteľom a dlžníkom súčasne (viď miesto a dátum podpisov), je zrejmé, že u žalobcu absentovala skutočná vôľa uznať dlh. O to viac u neho absentovala vôľa uznať ho s dôsledkami vyplývajúcimi z ustanovenia § 110 ods. 1, resp. § 558 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 558 Občianskeho zákonníka je možné uznať aj premlčaný dlh, avšak takéto uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania iba vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo pre omyl právny (napríklad, že nepoznal ustanovenia o premlčaní), nemá jeho uznanie uvedené právne účinky. Písomné uznanie dlhu čo do dôvodu i výšky má podľa § 110 Občianskeho zákonníka ten následok, že plynutie pôvodnej premlčacej doby sa preruší a začne plynúť nová 10-ročná premlčacia doba.

33. Z vyjadrenia žalobcu vyplynulo, že jeho skutočnou vôľou bola možnosť uhrádzať dlh v splátkach, čo napokon vyplýva aj zo samotného názvu Dohody, ktorej názov začína slovami „Dohoda o uzavretí splátkového kalendára ...“. Žalobca uviedol, že nemal vedomosť o tom, že ide o dlh, ktorý je premlčaný, pričom žalovaný túto jeho nevedomosť zneužil a pôsobiac na žalobcu dojemom, že mu robí ústupok umožnením splátok, predložil mu na podpis formulárovú dohodu, do ktorej obsahu inkorporoval aj uznanie premlčaného dlhu a rozhodcovskú doložku. Skutočnosť, že žalovaný do textu Dohody zakomponoval aj vetu „Dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch“, nemožno podľa súdu považovať za preukázanie vedomosti žalobcu o tom, že dlh, ktorý uznáva je premlčaný a o tom, aké dôsledky podpísanie uznania dlhu vyvoláva. V Dohode nie sú tieto následky ani samotná podstata premlčania bližšie vysvetlené. Podľa súdu nemožno ani rozumne predpokladať, že by priemerný spotrebiteľ mal o týchto právnych inštitútoch vedomosť. Naopak, je viac než pravdepodobne, že ak by spotrebiteľ (žalobca) poznal význam premlčania a vedel by, že už uplynula premlčacia lehota a zanikla tak vymáhateľnosť pohľadávky, nebol by súhlasil ani len s predloženou dohodou o splátkach.

34. Na základe uvedeného preto súd vyhodnotil vykonaný úkon uznania dlhu ako neplatný pre nedostatok vôle a slobody v zmysle ustanovenia § 37 Občianskeho zákonníka, ako aj pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko ho žalovaný dosiahol ľstivo.

35. Konanie žalovaného, ktorým žalobcovi v čase premlčania dlhu, o ktorej žalobca nemal vedomosť, predložil formulárové tlačivo, ktorého obsahom bola dohoda o splátkach a zároveň uznanie dlhu a rozhodcovská doložka v danom znení, je podľa súdu potrebné zároveň považovať za nekalú obchodnú praktiku podľa § 7 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Nekalou obchodnou praktikou je vždy konanie dodávateľa majúce vplyv na ekonomické správanie a rozhodovanie spotrebiteľa a implikujúce rozpor s požiadavkou odbornej starostlivosti (a dobrými

mravmi). Ak teda žalovaný dosiahol uzavretie Dohody použitím nekalej obchodnej praktiky, ktorá mala dosah na vôľu žalobcu Dohodu uzavrieť, je potrebné takýto právny úkon považovať za neplatný.

36. V predmetnej veci žalovaný svojou obchodnou praktikou dosiahol uznanie už premlčaného dlhu, pričom niet pochyb o tom, že ak by žalobca disponoval správnymi informáciami o dlžnej pohľadávke, k jej uznaniu by sám nepristúpil. Žalovaný tak konaním v rozpore s odbornou starostlivosťou podstatne narušil správanie sa žalobcu ako spotrebiteľa, ktorého pohl k urobeniu právneho úkonu, ktorým sa zásadne zhoršilo jeho právne postavenie. Uplatnená obchodná praktika bola klamlivá, nakoľko žalobcovi neboli sprístupnené podstatné informácie o premlčaní pohľadávky a o právnych dôsledkoch uznania dlhu. Nekalé obchodné praktiky sú zakázané (§ 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Uvedené je ďalším dôvodom, pre ktorý uznanie dlhu žalobcom nemohlo vyvolať právne účinky.

37. Na základe uvedeného súd konštatuje, že Dohoda o uznaní dlhu je neplatná a preto je neplatná aj rozhodcovská doložka ako jej súčasť. Rozhodcovská doložka je neplatná aj z dôvodu, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uvedené je postačujúce na to, aby súd žalobe vyhovel a zrušil žalobcom napadnutý.

38. Ak rozhodca v rozhodcovskom konaní považoval rozhodcovskú doložku za platnú, za platné považoval aj uznanie dlhu vrátane jeho dôsledkov na plynutie premlčacej doby, nepostupoval v súlade s ustanovením § 28 ods. 6 ZoSRK a neposkytol tým žalobcovi ochranu, ktorá mu ako spotrebiteľovi na základe všeobecne záväzných právnych predpisov patrí, vec nesprávne právne posúdil a zaviazal tak žalobcu na plnenie, ktoré odporuje právnym predpisom aj dobrým mravom, čo sú ďalšie zákonné dôvody zrušenia Rozhodcovského rozsudku.

39. Podľa § 47 ods. 1 ZoSRK, ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, nemožnosti riešiť predmet sporu v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, pokračuje súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia na návrh niektorého z účastníkov spotrebiteľského rozhodcovského konania v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

40. Podľa § 262 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba ako „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

44. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu vyjadrenej v § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému plnú náhradu trov konania. Súd nezistil dôvody pre aplikáciu § 257 CSP.

45. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Spišská Nová Ves, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.